

Naša Sloga izlazi svaki 1 i 10 an mjeseca, i stoji s poštarinom za cijelu godinu 2 f. a za kmeta 40 novč. razmierno za pol god. 1 f. a za kmeta 20 nov. Izvan carevine više poštarina. Pojedini broj stoji 6 novč.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu malo stvari, a nesloga sve pokrvari.“ *Nar. Post.*

Oglasi se primaju po naradnoj cieni. Pisma neka se šalju platjeno poštarino. Nepodpisani se dopisi nepotrebljavaju. Dopisi se nevrtaču. Uredništvo i Odpravništvo nalaze se *Via Capuano N.º 1969/1.*

Godina II.

U Trstu 16 Decembra 1871.

Broj 24.

Poziv na predplatu.

Evo nas opet pred vrati nove godine i tim nove predplate na ovaj pučki list. Pozivljuć narod na predplatu, čvrsto se nadamo, ne samo da će nam se javiti svi dosadanji štovani čitatelji, nego po njihovom izgledu takodjer što veći broj novih predbrojnikah. Smier i pravac našem listu ostaje onaj isti, koji mu je i dosad bio, samo što ćemo se trsiti, da nam bude sve to ugodniji.

Javljam pako našim štovanim čitateljem, da ovaj put moramo učiniti, glede predplatnine, jednu malu promjenu. A ta jest, da će predbrojnici prvog razreda plaćati kao i do sada 2 f., predbrojnici pako drugog razreda odsad unapred 60 novčićah za cijelu godinu. Ovu smo malu promjenu bili dužni učiniti zato, što nam dosadanjom predplatninom nije bilo moguće izhadjati ni uz najveću štednju. Ali ni ova nam promjena nebi mnogo koristila, kad se nebi nadali sve to većem broju predbrojnikah po 2 f. na godinu, od kojih će izključivo zavisiti, ako nam bude mogao narod i u buduće za ovako nisku cieniu list čitati.

Što ovom prigodom preporučujemo na osobiti način našim predbrojnikom, jest to, da nam novce pošiljaju, ne kao do sada u posebnom listu, nego kroz *Postarsku Naputnicu* (*Assegno Postale, Post-Anweisung*), na kojoj se mogu napisati imena i sve što je koga volja, pa će tako i oni i mi mnogo na poštarini pristediti. Isto tako pristedit će se suvišan trošak i njim i nam, ako se u jednom selu ili susjedstvu svi predplatnici dogovorno sdruže, pak nam izjave, da im pod jednim jedinim pãsom list šaljem.

Ujedno pozivljemo one naše štovane predbrojnice, koji nam još staru predplatinu duguju, da nam taj i onako maleni iznosak do konca godine pošlju. Konačno prosimo sve štovane rodoljube, da nas i pisanjem malo marljivije podupiru, a najme one, koji su nam to bili obećali na početku našega poduzetja, pak nam se nekoji nisu sve do danas odazvali. Toga ih mi neprosimo, da nam bude laglje, nego jedino da bude koristnije narodu, za koga ovaj list izdavamo.

U Trstu 14. Decembra 1871.

Uredništvo.

Pogled po svietu.

U Trstu 15 Decembra.

Danas se nećemo nego u kratko porazgovoriti s našimi čitatelji, jedno što nam nedostaje prostora, a drugo što neima baš ni novostih vrijednih spomena. Jer se kod nas u Austriji stvari nahode u onom istom stanju, u kojem su se nahodile

prije petnaest danah. To jest, nit se išlo nazad, nit napred. U onih pet pokrajinah, gdje su bili razpisani novi izbori, dosad su po selih izvan u Bukovini izpali svuda po staru; a najme u susjednoj nam Kranjskoj naša su braća Slovenci pokazali, da se radi neporiču, jer su i ovaj put izabrali jednoglasno sve same narodne ljude. Sad se čeka, što će učiniti gradovi i tako zvani veliki posjednici, medju kojima ima, kako svako, tako i ovo ministarstvo dakako više pristašah. Al opet Auerspergovo ministarstvo neće moć reći, da je postiglo, što je želilo. A nije mu pošlo dosad za rokom ni Poljakah na svoju stranu predobiti, jer kao da su se već i oni naučili nevjеровati pustim riečim.

Novo izabrani sabori će se još pred Božić sastati, da preuzmu izbor poslanikah u carevinsko vieće, koje da će se sastati 27 tek. mjeseca, pa da će se odgoditi, čim ovlasti ministarstvo i nadalje davke pobirati.

Magjari kao da su veoma zabrinuti radi spomenutã jur u ovom listu putovanja mladog srbskog kneza Milana u Livadiju do dvora ruskog cara Aleksandria, koji da ga je dočekao i primio kao svoje rođeno diete, uprav tada, kad su Magjari mislili, da im već Srbija neće uteći, pa se eno sad bacila u naručaj moćne i silne Rusije.

Početkom ovoga mjeseca slavila se u Petrogradu stoljetnica najvećeg vojničkog ruskog reda sv. Jurja, kod koje su se nalazili kao gosti vitezi toga reda iz Prusije, i to princip pruski, glasoviti general Moltke i mnogi drugi. Tom prigodom napio je car Aleksandar svõmu ujku i prijatelju njemačkomu caru Vilimu zdravicu, u kojoj je izjavio, kako želi, da se protegne i na dojdunca pokolenja prijateljstvo, koje sad postoji medju jednim i drugim carstvom. Ta je napitnica učinila veliki utisak u svoj Evropi.

Pitanja i odgovori.

Što je narod?

Narod je kad veći, kad manji broj ljudih jedne krvi i plemena, stanujućih jedni tik drugih na većem il manjem prostoru zemlje, što ju zovu svojom domovinom, pa govore jednim te istim jezikom, imaju jedne te iste običaje iliti navade, na jedan se te isti način vesele i tuguju, a najposlje jedne te iste želje goje i jednih se te istih protivnikah i neprijateljah boje. Narod se dakle od naroda ponajprije po jeziku razpoznaje, pa koliko ima jezika, toliko ima i različitih narodah na svietu. Tim narod nije nego velika obitelj iliti družina, što se je nekada iz jedne jedine obitelji razplodila, te preko brdah i dolinah, preko riekah i vodah u nebrojene manje obitelji razgranila. Pa ima i narodah, kako i pojedinih obiteljih, svakog broja i svake na svietu sreće, dobre i zle. Tako ima narodah, koji su maleni, pa nebroje nego tri, četiri do pet milijunah dušah; ima jih opet koji su veći, pa broje šestnaest, dvadeset i pet i trideset milijunah dušah; ima najposlje velikih i ogromnih narodah, koji broje četrdeset, sto i više milijunah živih ljudskih glavah sve jedne krvi i plemena. Ima narodah, koji su sami svoji gospodari, a ima jih i koji to nisu, nego zavise od kojeg drugog, gospodujućeg naroda. Ima jih, koji se svi pod jednim te istim vladarom nalaze, a ima jih i takvih, koji se nalaze i

pod više vladarah, pa su negdje sami svoji, a negdje to nisu. Ima jih, koji su nekada bili sami svoji, a sad su tuđji robovi; ima jih, nadalje, koji se napinju iz petnih žilah, da se izvuku izpod tuđjeg jarma; a ima jih i takvih, koji dragovoljno služe, pa u svojem mrtvilu nećine ništa, da se oslobode. Ima narodah, koji su izobraženi i prosvjetljeni, pa imaju svega i svačesa u izobilju; a ima jih i takvih, koji se nahode u slijepilu i tumaraju u pregustih tminah neznanstva i neukosti, pa trpe i stradaju, da nemožeš gore. Ima jih, koji su sami svojoj nesreći krivi, a ima jih i koji to nisu, nego ih je tuđja ruka npropastila. Ali na koncu moram ipak reći, da svaki narod ima onakvu sreću, kakvu zaslužuje, bila ona dobra, bila zla.

(Slijediti će.)

D o p i s i.

Sa podnožja Učelce u novembru.

Dopustite mi, da rečem koju u *Našoj Slogi* o boljunskoj školi. Godine 1866 bi sagrađena u mjestu Boljuni školska kuća i još iste godine škola otvorena. Učitelja bijasmo dobili hvale vriednâ svećenika, čast. gosp. Pet. Pikulića, ali za kratko vrijeme, jer nas god. 1869. ostavi, i tako Boljun ostâ opet bez škole. Upotrebismo sve sile, da se škola na novo otvori, ali sve uzaludo. Nastojali smo više puta dokazati našem obćinskomu glavaru, kako je u nas neobhodno potrebna školska obuka, pa kako nemožemo i nećemo da budemo bez škole; ali smo bob o zid hitali, jer se on neda te neda uglaviti, već gude po svoju, najme da što treba sinu da zna više od oca i da Bog dao neotvorila se škola, dokle je on podestat. Napokon bi tužen na kotarsko školsko vieće u Pazin, al i to uzaludo sve do danas. Nego moram reći, da se je početkom ovog mjeseca sbilja otvorila školska kuća, ali za skrajno čudo ovomu puku, ne školskomu učitelju, nego jednoj učiteljici, starici od sedamdeset godina, koja uči djetcu na pragu školske kuće, jer je u ostali prostor bio prenešen obćinski ured iliti ućij. Valja znati, da je bila kuća sagrađena, da bude zajedno škola i stan jednomu svećeniku, to jest učitelju. Imam jošter napemenuti, da nekojim nije bio po čudi ni zadnji učitelj, ni glavar, jer se je učitelj trsio razsvjetliti našu djetcu u njihovom materinskom jeziku, a glavar ga je u tom svjetom nastojanju podupirao. I takova hoćemo da bude i od sad unapred naša škola, kad ju bude Bog dao; a slijepim i zlobnim napadačem našega sladkog materinskog jezika odgovaram sa J. Sundečićem:

Što scienite, napadači,
Da za ništa nije baš,
Da uglađen, bogat, jedar
Nije mili jezik naš?
Ako taku laž tvrdite,
Iz grla vam izpa' taj!
Poznajte ga, pa zborite:
Bit će odmah borbi kraj.

Mogao bi vam još koješta pisati, ali za sada neka bude dosta.
Jedan kmet.

*Iz Makarske u novembru. *)*

Milo mi je danas na javno znanje iznieti viest, koja svakog pošteniâ dovesti mora podpunu uvjerenju, da „slogom rastu i najmanje stvari!“ Na poziv Slavnoga Školskoga Vieća Makarskoga, sabrali se bijahu ovdje u dvorani e. k. Makarske učione u dan 9 tek. mjeseca svi učitelji, katekete i učiteljice Makarskog Kotara, da u smislu e. k. zakona drže prvu učiteljsku skupšćinu. Jednoga zaprieči bolest, a drugoga ubojita kiša, što je ciel dan padala. U 8 sati izjutra stupi u dvoranu e. k. načelnik i predsjednik vieća sa e. k. nadzornikom kotarskim.

Već sakupljena kita ode im na susret jednodušno i baš srčano ih pozdravljajući. Posjedoše se oba ona muža na svoje mjesto te g. predsjednik sâ malo, ali izkrenih besjedah

*) Slučajno zakašnjeno.

Ured.

pozdravi prisutne, izjavi svoju velu žalost rad kukavnog položaja učiteljah i učionah, zahvali se prvim što se brižno odazvaše pozivu kotarskog Vieća, ohrabri ih nadom sretnijih danah i platjom nebeskom, izrazi im svoje podpuno zadovoljstvo radi obćeno dobrâ uspjeha, prijazno stade opisivati već javno poznato žrtvovanje učiteljah i svoju nadu u postojanost istih na povjerenu im težkom poslovanju, te zaključivši svoj govor, besjedu svoju zadavajući učiteljem, u svako doba spravnim biti poduprieti ih kod slavne Vlasti, uzajedim posvetiti se boljem uspjehu i budućnosti, zatim izručivši predsjedništvo g. nadzorniku, odaoći se.

G. nadzrnik u kratko ponovi jezgru predgovornika, slagajući se s njim u nadi i zahvalnosti, započne rešenje predmetah, koji bijahu:

1. Ustanoviti privremeno osnovu podučavanja u smislu zakona od 20 avgusta 1870.
2. Pravopis u istom podučavanju i u slaganju domaćih spisah.
3. Kako bi se moglo doskočiti potrebitim sredstvom u podučavanju bez podpomoći od strane oblastih.
4. Utemeljenje učiteljske kotarske knjižnice.
5. Kakvim bi se sredstvom dala unmažati unapred.
6. Imenovanje odbora za odobriti i nabaviti knjige potrebito i za blago uredjenje i držanje istih.

Sve je izpalo u najboljem redu sa skladom baš pravim. Daj Bože, da primjer naših ljudih nadje odziva i u drugih kotarih. Bez žrtve nemožemo prispjeti željnomu cilju a naši su učitelji pretrpili i onu, što su amo došli a da nisu ni pitali, ni primili išta u ime svojega puta. Bože blagoslovi njihove trude i nade naše!

* *

Neukû Nauka.

Tko daleko svoju potrebu gleda, nikad potreban nije.

Ako ikada, treba da se zimus naš narod živo spomene ove svoje stare poslovice. Jer ako izuzmemo negdje nešto malo pšenice, negdje nešto malo siona, a naposljedku negdje nešto malo vina, u svem je ostalom ljetu sasvim pofalilo. Tu neima pasulja, tu neima turkinje, tu neima kupusa ićiti zelja, tu neima repe, tu najposlje nikakvog podzimskog povrtilja. Toga radi mnoga je seljačka kuća već sad u velikoj brigi, kako će se prehraniti; a što će stopram biti na proljeće, kad nastane rad i svakojako težačko djelo? Srđee nas holi, kad promislimo, koliko će naš siromašni narod pretrpiti do nove ljetine, a nemožemo da mu pomognemo. Neg ipak što možemo, to ćemo učiniti: dat ćemo mu najme svjet, kako se ima u svoj nevolji vladati.

Naš se siromašniji narod sada nahodi u onom istom položaju iliti stanju, u kôm se nahodi vojska, što je zatvorona u tvrđjavi iliti fortici, a ponestaje joj živeža i streljiva; ili, ako tko hoće, u onom istom stanju, u kôm se nalazi pomorska čeljad posred morske pućine, a na brodu neima već ni hleba, ni smoka, a ni vode, nego sasvim pomalo. Što će tada početi vojnički zapovjednik, što pomorski kapetan, da im čeljad od glada nepogine, dokle onomu pomoć nestigne, a ovomu se kopno neprikaže? Oni će pobrojiti svoje ljude i svoj živež; onda će proraćunati, koliko im se danah, tjednâh, il mjeseciâ neima od nikud ničemu nadati; pak će početi prama tomu raćunati dićiliti od dana do dne i svaku koru hleba i svaki kap vode.

U taj se neka eto primjer ugledaju i naši ubogi kmeti ove gladne zime, pa neka proraćunaju, što imaju u kući i koliko mogu na dan potrošiti, da preživu do nove ljetine. I to će reć gospodariti, pa takovomu se gospodarenju veli jednom drugom besjedom štednja iliti špar, a jedna naša poslovice liepo kaže, da više valja prišparana riba neg pojedjen vol. Pravo reći, špar nije stradanje, nego nerasipanje, koje se čuva od suvišna i nepotrebita trošenja. U svetom pismu štijemo, da je svakoga sedmoga i pedesetoga ljeta bilo Israelskomu puku strogo od Boga zabranjeno ni sijati, ni kopati, ni spravljati. Ta se zabrana na prvi mah čovjeku čudna vidi,

al kad promisli, da su se Izraelci učili na taj način štediti ili šparati, nemože se nego načuditi njezinoj dubokoj mudrosti. Kad kmet zna, da mu svakih toliko godinah ljeto pofali, njemu neprestaje drugo, nego u rodnih godinah štediti za nerodne, kao što je to činio puk Izraelski za svoje sedmo i pedeseto ljeto.

Na čem može kmet mnogo prištediti, jest najme na krmi ako na primjer slamu, što će blagu metnuti, na drobno sasieće, sieno pako ovari il opari, pa onako sa svom vodom blagu položi. Tko pak neima dosta krme, neka radje proda ono govčede, koje mu neće u proljeće rabiti za oranje, pa neka za prodano sieno kupi hrane za družinu. Tako isto neka štediti i proda vino, pa neka priskrbi živeža. A kod prodavanja i kupovanja neka zna, da će na proljeće bit sve draže, pak prama tomu neka se ravna. Povrh toga, neka kroz svu zimu ima uvijek pred očima proljeće, kad će se morati teško mučiti, pak će mu trebati mnogo više i mnogo bolje hrane, nego u zimu. Ako stane tako gospodariti, onda će i kod pira i kod ostalih gostbah potrošiti što je prilično, a neće izjesti u tri danah, što bi mu bilo za tri mjeseca dosta, kao što je to žalibože u Istri još gdje i gdje navada. Gdje je pak kuća tako pusta, da neimaš ni što trošiti ni što štediti, tu se neka dadu ljudi budi kamo na kakav dobitak. Pa će tako, ne samo preživiti, neg i više dobrih i korisnih stvari u tuđem svijetu viditi i naučiti. Gdje nije ni to moguće, tu treba dakako uzajmiti ili uzeti na posudu, jer sila kola lomi. U toj skrajnoj potrebi preporučujemo našem narodu, da nada sve dobro pazi, komu' će se uteći, da nedojde u proklete lihvarske ili uzurarske ruke, koje ga negledaju pomoći, nego zatrti na duši i na tielu.

Ernina i Jurina.

Ju. Ča se j' ono čulo, da je prošli mesec neki Pokušević bil dognal va Zagreb nekakove pure?

Er. A ča neznaš, da je bilo tamo ostalo još neč majerskega kukuruza, pak je najbrže o tel, da to pred saborom dopozoblju.

Kakvih nas sve u Istri ima!

U broju 124 talijanskog rimskog lista *Il Tribuno*, od dne 14 prošlog mjeseca novembra tekuće godine, čitamo sliedeću, za nas veoma znamenitu viest:

„Naš dobri prijatelj, voli taj list, i vriedni gradjanin „Marko Antonije Impastari, predsjednik Krčkog Radničkog Družtva u Istri (Società Operaia di Veglia nell'Istria) pi-sao je neima tomu mnogo generalu Garibaldin, pa mu kazao, kako se nada, da će on još toliko živiti, da doživi sdruženje „s ostalom Italijom i onih pokrajinah (provincie), koje su „još od nje odciepljene. Mi priobćujemo generalov na to „odgovor, veli nadalje taj list, za dokaz, kako mu jako na „srdeu leži talijanstvo onih pokrajinah, na onaj isti način, „kao što i one pokrajine ginu za svojim povraćenjem u „materinski naručaj svoje talijanske domovine. Evo genera- „lova odgovora:

„*Dragi Impastari!*

„Na vašoj liepoj želji — jesam vam veoma zahvalan.

„Na Kapreri, 10 oktobra 1871.

„Vaš

„GARIBALDI.“

Što ćemo pak mi na to reći? Nam je dosta, da naši čitatelji znaju, kakvih nas ima u ovom našem susjedstvu, pak da sami sude, da li je taj Impastarov postupak veća ludost, ili bezobraznost? A da je ludo nadati se sdruženju ovih

pokrajinah s Italijom, to svaki vidi, tkogod promisli, da je more kopnu oduha, pa čije je zagorje, da mora da bude i primorje. To je naravski zakon svijeta, pa dokle god se budu u politiku miešali i materialni interesi ili tako zvani kruh svakdanji, dotle će svaki glavu razbiti, tko se tomu zakonu uzprotivi. Ali ta je izjava ne samo luda, nego s druge strane i do kraja bezobrazna, jer tko je zaboga taj Impastari? Što se nas tiče, mi znamo o njem samo to, da izvan Krka, njegova rednog mjesta, što broji i nebroji 1500 dušah, nezna nitko na svijetu ni da je živ. Al i kad bi on bio prvi istarski vlastelin i najodličniji domorodac, mi bi ga jednako pitali, tko mu je dao oblast, da piše ni Garibaldi, ni ikomu na svijetu u ime ove naše pokrajine? Jer mi svakako mislimo, da mu te oblasti nije dalo ni Krčko Radničko Družtvo (četiri postolara, dva krojača i jedan stolar!), ni itko od naših susjedah; al ako i bi, zar misli, ni on ni njegovi ovlastitelji, da su sami u Istri, u kojoj, izvan Talijanah, živi još dva puta toliko Slavenah? Pa je li taj Impastari pisao Garibaldi i u ime Slavenah? Ako jest, onda ga je mrzko prevario; ako li pak nije, onda se je s njim krupno našalio. Toga radi mi nu svjetujemo, kad bude litio odsad unapred komu pisati, neka prouči malo dublje viek, u kojem živi i zemlju, odkud piše, pa ako i bude smiešan, neće barem do kraja, kao što je to ovaj put!

Različite viesti.

* (Nj. Preuzvišenost bisk. Strossmayer), bavi se već nje-koje vrijeme u Rimu, gdje bijaše primljen najsrdačnije u posebnoj audienciji od sv. oca Pape.

* (Istarski Kapitani) dugog puta (lungo corso), providjeni propisanim kap. brevetom, zadobili su, na temelju učinjena na ist. saboru zakona, usljed carskog riešenja od 25 novembra 1871, pravo izbora kod izborah saborskih zastupnikah.

* (Zima u Istri) je ljetos neobično oštra. Odanle nam pišu prijatelji, da je studen tako velika, kakovu nepamete ni najstariji ljudi. U Pazinu n. pr. bijaše dana 7, 8 i 9 o. mes. 17 stupanjah (gradih) mrzline, a snjeg pao 2 noge debel. — Čini se, da je zima u obće po svijetu izvanredno oštra, jer iz Pariza takodjer javljaju, da takova nebijaše mraza već od g. 1788.

* (Nautička škola u Beču) ustrojiti će se na skorom na ondašnjoj politeknici kao posebni nauk (studji), za one mladiće, koji se žele posvietiti mornarici. U toj će se školi podučavati u obće u nautičkih predmetih, zatim u pomorskom mjerničtvu i brodogradnji, ali samo teoretično i u zimskih mjesecih, dočim će po lietu morati izkazati svaki učenik u Trstu praktično svoju vještinu na moru. — Primorci braće! eto vidite o čemu se sada radi, i kakovoj ste pogibelji izvrženi, da će vas naime Niemei s vremenom odtisnuti od svakog zapovjedništva naših brodovah i time lišiti zaslužbah, bez kojih vam neima obstanka, nebudete li nastojali svimi mogućimi silami prisvojiti si temeljitije znanje u pomorskih predmetih. Zato pozor dok je vreme!

* (Učiteljske plaće u Americi.) Čitamo u jednih franceskih novinah: U Novojorki plaća je godišnja školskomu vrhovnomu nadzorniku (soprintendentu) 22,500 fran.; podintendentova od 20, 17 i 15 tisućah fran. Ravnatelj normalskih školah dobiva na godinu 23750 fran. — Ravnateljem javnih učionah doznaičavaju se godišnje plaće po broju učeće se djece, od 15, tisuć 13,740 i 11250 fran.; a one podravnateljah na 10000 fran.; ravnateljem pako gramatikah učionah 8500, 7 i 6 tisućah fran.; učiteljem napokon po 7250, učiteljicam 3775 fran.

Usljed zadnjega zakona od g. 1868 u državi Ilinoa (Illinois) opredieljene su učiteljem plaće u Čikago (Chicago), kako sliedi: glavnomu nadziratelju se plaća 20,000; ravnatelju više učionu 12,500, glavne 11,000, niže škole 10,000 frana. svake godine poslje tromjesečne vježbe, dočim učiteljice nedobivaju nego 2,250 do 3,500 franakah. Pak uzprkos tomu misle u Novojorki i Čikagu, da su ove plaće preslabe, ter da je valja povisiti.

Predsjednik čikagskih škola govorio je nedavno: „Članovi klera dobivaju od države 20—40,000 fran.; odvjetnici (avokati) i liječnici (dottori) dobivaju i više; kako bi se dakle mogli dobiti dobri ravnatelji za ovu malu svoticu od 10,000 fran.? A nesretne učiteljice, što mogu započeti sa 3.500 fran.? Zar može bit neima i takovih, koje kod sebe drže stariju majku, oli bolesna oca, nevoljnu braću i sestre, koje moraju hraniti i uzdržavati? Moramo zato nastojati, da im plaće podvostručimo i potrostručimo.“

Mi ovo nejavljamo našim čitateljem namjerom, da se tobože i našim učiteljem na gore razloženi način plaće ustanove, nego jedino zato, da i naš narod vidi, kako najizobraženija i moguća zemlja ovoga svijeta zna cijeniti svoje školsko osoblje, kroz koje je stanovništvo velike Amerike došlo do najvećega bogatstva, blagostanja i slave.

† Matija Škarić predstavnik zadarskog prvostolnog zbora, prevoditelj i tumačitelj sv. Pisma na naš jezik — radio oko toga prevoda više od 30 godina — usnuo je u Gospodinu dne 8 o. m. u Zadru.

† Lukša Gučetić, potomak slavne obitelji dubrovačkih plemićah Gozze, ljubitelj i štovatelj svoga roda i plemena, to

glavni promicatelj naše najnovije književnosti od njezina postanka do sada, preminuo je dana 18 novembra u Italiji. Bijaše pokojnik darovita uma i duha, govorio je osim materinskog hrvatskog, malne sve evropejske jezike, k tomu još grčki i latinski, radi česa i zbog njegove velike izobrazenosti i riedkih vrlihah cienio ga je i štovao veoma i diplomatski svijet, kômu je i pripadao.

Bog obodvojici duše pomilovao, a narod im uspomenu sačuvao.

Sa tršćanskog tržišća.

Ciena žitu, kao što se obće mislilo, nije se umaljila, akoprem roba iz Crnogmora dolazi, a to najviše zato, što se je mnogo izvažalo u Kranjsku i druga unutarnja mjesta, gdje se ugarsko žito, zbog ljetosnje slabe lietine, malo trži. Maslo se nešto bolje prodavalo, isto tako ulje i kafa, a masti, slanini ciena neznatno opala, dočim je vuni, kožam i šiškvam uvijek jednaka. Lies u obće mnogo tražen, dobro se prodaje.

Kretanje austrijanskih brodovah

od 1 do 15 Decembra.

Dojadrili u — iz

Trst: Bolivar, Nikolajeva — Coriere, Šilda — Alessandriju: Urono, Truna — Elia Profeta, Aloo — Marietta W., Betty, Minerva, Njukastla — Genitoro Mosè, Tereza, Marsiljo — Antonio S., Liverpoola.

Altonu: Francesco Guglielmo, Taganroga.

Belfast: Ljubezni otae, Taganroga.

Bordo: Aquilone, Trsta.

Carigrad: Francesco Luca, Taganroga — Victor, Brđiansko — Azov, Vesta, Luka, Kardifa — Maria D., Odeso — Adria, Miljenko, Marsiljo — Adamo, Azova — Elce, Trsta

Civitavecchia: Maria Luigia M., Šilda.

Falmut: Aron, Ales.

Galvy: Elce, Odeso.

Galao: Cam, Liverpoola — Justino B., Njukastla — Sunce, Olga, Angjelki, Francesca M., Primogenito, Carigr.

Gibraltar: Paolo, Bon — Sinai, Kvinstovna za Ales.

Genovu: Germano Ant., Nikolajeva — Francika O., Odeso — Ricordati, Anverse.

Kaljar: Mila, 2 figlie, Trident, Odeso — Danica, Nikolajeva.

Kvinstoven: Slava B., Taganroga — Sansone, Vaterforta.

Limerik: Temi, Odeso — Diana, Nikolajeva.

Livorno: Alessandro, Smirno.

Londra: Čus, Njujorka.

Marsilju: Grad Karlovec, Nikolajeva — Maria S., Giovanni, Ales. — Intium, Enosa — Teresa I., Giovanino, Trsta — Ida S., Azova.

Mletko: Camilla, Miro, Njuporta.

Njujork: Ati, Liverpoola — Viccam, Tegetthoff, Njukastla — Abraham, Glasgova — Eugenio, Korka.

Odosu: Slavia, Četa — Giusto dall'Argento, Njukastla — Padre, Sloboda, Marsiljo — Seth, Malto.

Rošfort: I dubrovački, Trsta.

Siru: Kraljevica, Aoo, Kardifa.

Smirnu: Costantino Elena, Marsiljo — Matteo L., Kardifa.

Stokton: Concordia S., Ales

Svanseju: Eni, Amstordama — Olga B., Vaterforta.

Vaterfort: Fanny, Nikolajeva — Elpi, Odeso.

Odjadrili iz — u

Trsta: Slavia, Nantes — Eden L., Algir — Nazionale, Cet.

Anverse: 5 sestre, Cristoforo Romano, Trst.

Bordon: Argentina, Kardif.

Ceta: 5 eugini, Enos — Tecky, Salonig.

Carigrada: Skenderbeg, Romano, Maria Franc, Ifigenia, Riccardo, Aneta, Henok, II dubrovački, Dobra nadežda Jane, Grazia, Virgo, Spirito, Coiet, Malatel, Enos, Kork — Vincenzo, Novigrad — Naviestnik, Giusto P., Antonia, Maria R., Slava, Anteo, Prudente, Mali Ivo, Marsilju — John, Padre Stefano, Heraklion — Marietta G., Varnu — VIII dubrovački, Figlia maggiore, Pater, Sv. Ivan, Roma, Carlo R., Iskra, Dario, Emma, Odesu — Buon'armonio, Nina, Peppina Luigia, Balčik — Slavianska B., Malto — Druga Aneta, Milica, Armelin, Andrić, Arturo, Dunav — Figlia Penelope, Anversu — Barba Zeano, Giovannino, Lušinj — Dika, Smirnu — Ana M., Rieku.

Falmuta: Sloga, Londru.

Gibraltar: Zova, Amur, Anversu.

Glasgova: Jupiter, Mletko.

Glučestra: Iri, Njuport.

Grimbsby: Terzo, Trst.

Kardifa: Fortunata M., Nuovo Arturo, Eva, Andrina, Grazia Dio, Ruth, Carigr. — Isak, Ragun — Cattina R., Trst — Cleopatra, Singapore.

Kvinstovna: Aquila, Glučestor — Sava, Sem, Nivry.

Lanslaha: Carlo S., Demerera.

Liverpula: Jona Carigr. — Triton, Odesu.

Londre: Chreco, Marsilju — Bortolina, Carigr.

Malte: Marcantonio, Ingl.

Marsiljo: Dar, Barica P., Lusignano, Carigr. — Iginia, Santorin — Sretan, Cet — Assidua, Piouli.

Montevidea: Osvetitelj, Ingl.

Njukastla: Factis n. verbis, Carigr — Vera-kruz, Ragun — Beatrice, Trst.

Njujorka: Leopoldina Bauer, Ortolani, Zator, Samson, Luigi, Kork.

Orana: Flegon, Carigr.

Odeso: Alberto, Jared, Ingl. — Blandina, Lušinj — Costanza, Pietro, Nikolajev — Slavomir, Rieku — Gregorius, Trst — Gilda, Giordano, Favorito, Marsilju — Carmella, Rosa, 2 sorelie, Ingl. — Margheritta, Anversu —

Plymut: Amata P., Hayer

Riojanciro: Givolamo, Pernambuka.

Roterdama: Patrizio F., Njukastel.

Smirne: Slavonia, Marsilju.

Svanseje: Plam, Kardif.

Tekselu: Bice, Njukastl.

Dardaneli prošli — za

Obilić, Nikolas, Dorina, Libero, Falmut — Assoluto, Rieku — 3 brata, Genovu — Strassmayer, Era, Trst — Nuano Nicoletto, Marsilju — Alessandra, Anversu.

Ték Novacah

polag Borse u Trstu od 1 — 15 Decembra 1871.

NOVCI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	—
Carški dukati (cekini)	5.53	5.53 1/2	—	5.56 1/2	5.57 1/2	5.58 1/2	5.57	—	5.57	—	5.55 1/2	5.55 1/2	5.56 1/2	5.56	5.55	—
Napoleoni	9.32 1/2	9.33	—	9.38	9.38 1/2	9.39	9.35	—	9.37	—	9.35 1/2	9.36	9.38	9.40	9.39	—
Lire Ingleske	11.74	11.76	—	11.82	11.83	11.86	11.80	—	11.83	—	—	11.80	11.82	11.86	11.86	—
Srebro prid (aggio)	116.35	116.50	—	116.75	117.—	116.85	116.65	—	116.50	—	116.50	116.65	117.15	117.25	117.—	—